

فَسَيِّدُهُاسْمُورِيَّةِ الْعَظِيمِ ⑥

پس به پاکی یادکن پروردگار بزرگوار خودرا (۵۲).

سوره معارج مکن است و آن چهل و چهار آیت و دو رکوع است

بنام خدای بخایته مهربان.

طلب کرد طلب کننده عقوبی فروودآینده (۱).

برکافران فروودآینده، نیست اوراهیج بازدارنده (۱) (۲).

فروودآینده از جانب خدا، خداوند مرتبه هاکه (۳).

برآن صعود کرده شود بالامی روند فرشتگان وروح نیز (۲) بسوی خدا درروزی که هست مقدار آن پنجاه هزار سال (۴).

پس صبر کن صبر نیک (۵).

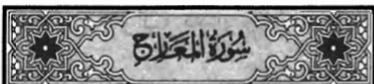
هر آئینه کافران دورمی بینند آن روزرا (۶). ومانزدیک می بینیمش (۷).

روزی که شود آسمان مانند مس گداخته (۸).

وشوندکوه ها مانند پشم رنگین (۹).

ونپرسد هیچ خویشاوند خویشاوند دیگررا (۱۰).

ونموده شود ایشان را قرابتیان ایشان آزو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

سَأَلَ سَلَيْلُ بَعْدَابِ ؎اقِعٍ ①

لِلْكُفَّارِ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ②

مِنَ اللَّهِ وَالْمَعَارِجِ ③

تَعْرِيْجُ الْمَلِكَةِ وَالرُّؤْمِ إِلَيْهِ يَوْمَ كَانَ وَقَدَّارُهُ

حُبِيْبِيْنَ الْفَسَنَةِ ④

فَاصْبِرْصِرْبِرْجِهِيْلَا ⑤

إِنْهُمْ تَرَوْنَهُ بَعْدَادًا ⑥

وَرَزَرَهُ قَرِيْبَا ⑦

يَوْمَ تَلُونُ الشَّهَاءَ كَالْمُهْلِ ⑧

وَتَلُونُ الْجِبَالُ كَالْعَفَنِ ⑨

وَلَائِسْلُ حَمِيدُ حَمِيدًا ⑩

يُبَرُّرُهُمْ يَوْدُ الْمُجْرِمُ لَوْيَقْتَبِيْ منْ عَذَابِ يَوْمِهِنِ

(۱) یعنی گفتند "متى هذا الوعد ان كتم صادقين".

(۲) یعنی جبرئيل عليه السلام.

کند گنهگار که عوض دهد از عذاب
آنروز فرزندان خودرا (۱۱).

يَتَبَيَّنُهُ

و نیز زن خودرا و برادر خودرا (۱۲).

وَصَلَجْتَهُ وَأَجْهَنْهُ

و نیز قبیله اش را که جای میدهداورا
(۱۳).

وَقَسْمِلَهُ الْقِنْقِنُونُهُ

و نیز هر که در زمین ست همه یک جا پس
برهانداین عوض دادن خودش را (۱۴).

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَيِّعًا لَا يُحِبِّهُ

هر گز، هر آئینه دوزخ آتشی سست (۱۵).

كَلَّا لِنَهَا لَطْفِي

شعله زننده پوست سررا برکشنده (۱۶).

نَرَأَعَةً لِلْجَوَى

میخواهد کسی را که اعراض کرد و
روگردان شد (۱۷).

تَدْعُونَ أَذْبَرَ وَتَوْلَى

و جمع مال نمودپس نگاهداشت (۱۸).

وَجْهَمْ قَائِمِي

هر آئینه آدمی آفریده شده است ناشکینده
(۱۹).

إِنَّ الْإِنْسَانَ حُقْقَ هَلْوَاعًا

چون بر سرش مصیبت اضطراب کننده
(۲۰).

إِذَا مَسَهُ الشَّرْبَيْزُونُعَا

و چون بر سرش رفاهیت بخل نماینده
(۲۱).

كَذَا مَسَهُ التَّغْيِيرُمُونُعَا

مگر نماز گذاران (۲۲).

إِلَّا الْمُصْلِيْنَ

آنانکه ایشان برنماز خویش همیشه پاییندند
(۲۳).

الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ قَائِمُونَ

و آنانکه در اموال ایشان حصه هست مقرر
(۲۴).

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ

برای سائل و محروم (۲۵).

لِلْتَّائِلِ وَالْمَخْرُومِ

و آنانکه باور میدارند روز جزاء را (۲۶).

وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الْتَّيْمِ

و آنانکه ایشان از عذاب پروردگار خود

وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

ترسند گانند (۲۷).

هر آئینه عذاب پروردگار ایشان چنان سست

إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ

که از آن ایمن نتوان شد (۲۸).
وآنکه ایشان اندام نهانی خود را
نگاهدارند گانند (۲۹).

مگر برزنان خود یا کنیز کانی که مالک
آنها شده است دستهای ایشان پس
هر آئینه این فریق ملامت کرده شده
نیستند (۳۰).

پس هر که که طلب کند سوا این، پس
آن جماعت ایشانند از حد گذشتگان (۳۱).
آنکه ایشان امانت های خود را وعهد
های خود را رعایت کنند گانند (۳۲).
وآنکه ایشان به گواهی های خود متعهد
شوند گانند (۳۳).

وآنکه ایشان برنماز خود محافظت
کنند گانند (۳۴).
اینجماعت در بستان ها باشند گرامی
کرد گانند (۳۵).

پس چیست کافران را که بسوی توشتا بان
اند (۳۶).

از جانب راست و از جانب چپ گروه گروه
شده (۳۷).

آیاطمع میکند هر شخصی از ایشان که
در آورده شود به بستان نعمت (۳۸).
هر گز، هر آئینه ما آفریده ایم ایشان را
از آنچه میدانند^(۱) (۳۹).

پس قسم میخورم به پروردگار مشرق ها

وَالَّذِينَ هُمْ لِهِ مُؤْمِنُونَ ③

إِلَّا عَلَى أَذْوَاجِهِمْ أَوْ مَالِكَتْ أَيْمَانَهُمْ فَإِنَّمَا يَغْرِبُ
مَلُوكَنَّ ④

فَمَنِ ابْتَلَى وَرَأَهُ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُدْنَى ⑤

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْلَيْهِمْ وَعَمِدُهُمْ رَحُونَ ⑥

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ⑦

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَحْفَظُونَ ⑧

أُولَئِكَ لِيَجْئُنَّ مُكْرَمُونَ ⑨

فَهُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِقْلَمَكَتْ مُهْطِبِيْنَ ⑩

عَنِ الْبَيْنَ وَعَنِ التَّعَالَى عَزِيزُونَ ⑪

أَيْضَمُمْ كُلُّ امْرُرِيْ تَنْهَمُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَهَنَّمَ تَعِيْمُ ⑫

كَلَّا إِلَّا خَلَقْنَهُمْ مَنَّا يَعْلَمُونَ ⑬

فَلَّا أُقْسِمُ بِرَبِّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ إِلَّا لَتَدْرُزُونَ ⑭

ومغرب ها که هر آئینه ماتوانائیم (٤٠) .
برآنکه عوض آریم بهتر از ایشان و نیستیم
ما عاجز (٤١) .

پس بگذار (یا محمد) ایشان را به
بیهودگی درآیند و بازی کنند تا آنکه
برخورند با آنروز خود که وعده داده
میشود ایشان را (٤٢) .

روزیکه برآیند از قبور شتابان گویا ایشان
بسوی نشانه میدوند (٤٣) .

ترس ظاهر شده باشد بر دیده های ایشان
در گیرد ایشان را خواری اینست آن روز که
وعده داده میشود ایشان را (٤٤) .

سورة نوح مکی است و آن بیست
وهشت آیت و دور کوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

هر آئینه مافرستادیم نوح را بسوی قوم او
که بترسان قوم خود را پیش از آنکه بیاید
بدیشان عقوبی درد دهنده (١) .

گفت ای قوم من هر آئینه من برای
شماتر سانده ظاهرام (٢) .

(باين مضمون) که عبادت کنید خدارا
وبترسید ازو و فرمان من برد (٣) .

تا بیامز در برای شما کنانهان شمارا و موقوف
دارد شمارا تاویتی مقرر هر آئینه وقتی
مقرر کرده خدا چون بیاید هرگز موقوف
داشته نه شود آنرا اگر میدانید (٤) .

گفت ای پروردگار من هر آئینه من
خواندم قوم خود را شب و روز (٥) .

عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ حَيْثُ مَا تَعْمَلُ وَمَا تَجِدُ بِسُبُّ وَقَيْمَنٍ ⑥

فَذُهُمْ بِهِمُو اَسْعَىٰ وَلَمْ يُؤْمِنُوا بِالْقَوْمِ الَّذِينَ

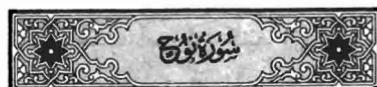
يُوَعِدُونَ ⑦

يَوْمَ يَعْلَمُونَ مِنَ الْجَهَادِ إِنَّمَا كَانُوكُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ

يُوَفِّقُونَ ⑧

خَيْرَهُمْ أَهْسَلَهُمْ رَهْقَمْ ذَلَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا

يُوَعِدُونَ ⑨

سُورَةُ نُوحٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ⑩

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمَهُ أَنْ أَنذِرْهُمْ مَنْ قَبْلَ أَنْ

يَأْتِيهِمْ عَذَابُ الْيَمِّ ⑪

قَالَ لَقَوْمَهُ لَكُمْ دِيْنُنِي دِيْنُنِي ⑫

أَنْ أَعْبُدُ اللَّهَ وَأَنْتُمْ وَأَطِيعُونَ ⑬

يَعْزِزُ اللَّهُ مَنْ ذُوَّلَهُ وَيَؤْخِرُ الْمُؤْلَهُ إِنَّمَا مُسَئِّلُ

إِنَّ أَجْلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤْخِرُ لَوْلَا كُنْتُ مُعَلِّمُونَ ⑭

قَالَ رَبِّي إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلَةً وَنَهَارًا ⑮